
Johan Lund Olsen (Hovedindlæg)

Tak herr præsident. Jeg håber, at jeg kan få tre minutter, for jeg er den eneste repræsentant fra Arktis i den her forsamling.

Tak for ordet. Jeg taler på vegne af Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe, men også som den eneste valgte repræsentant fra Grønland.

Interessen for Arktis er eksploderet, og Grønlands betydning geopolitisk og geostrategisk er større end nogensinde. Nordisk Råds session er for os fra Grønland noget særligt. Da Grønland for 31 år siden startede i Nordisk Råd, var udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål tabu, selv regionalpolitiske spørgsmål blev ikke drøftet på den måde, som man gør i dag. Der skulle dramatiske ændringer til i USSR, det nuværende Rusland, før der skete noget.

Den arktiske miljøstrategi, som Finland tog initiativ til i slutningen af 1980'erne blev i 1996 til Arktisk Råd. Gennem det nordiske samarbejde støttede man udviklingen af den arktiske miljøstrategi, og fra slutningen af 1990'erne har vi her i rådet regelmæssigt drøftet ministerrådets forslag til et arktisk samarbejdsprogram. Fra parlamentarisk side har vi også fra rådets side støttet op om det arktiske samarbejde gennem *Standing Committee of Arctic Parliamentarians*, som jeg nu på vegne af det danske Folketing og dermed også på vegne af Danmark, Færøerne og Grønland er medlem af.

Det er helt naturligt, at Norden i fællesskab har en arktisk politik. De tre andre medlemmer af Arktisk Råd har en størrelse, som intet nordisk land i sig selv kan gøre sig håb om at påvirke i afgørende arktiske spørgsmål. Jeg har også ved flere lejligheder hørt, at hvis man lægger de nordiske landes

økonomier sammen, er de samlet på størrelse med Canadas. Det er ret interessant, for det betyder jo, at hvis vi nordisk kan holde lidt sammen i for eksempel Arktisk Råd, så får vi en størrelse, som skulle gøre det lettere at få en gennemslagskraft. Det er op til regeringerne at bruge denne mulighed. Så vi siger på grønlandsk: Takanna.

Når det gælder det fremlagte forslag, vil jeg sige, at det er prisværdigt kortfattet, samtidig med at det favner bredt. Det favner måske for bredt, og vi mener, at det er lidt for ukonkret i forhold til de største udfordringer, som de arktiske folk i netop disse år lever med og står overfor. Først og fremmest skal de arktiske folk fortsat kunne leve af at eksportere de ressourcer – levende som ikkelevende - som de selv har, og de arktiske folk skal have en reel mulighed for at udvikle flere forskellige erhverv. Dernæst gælder det om at sikre et fredeligt og sikkert Arktis og om at forhindre en militær oprustning. Der lever jo mennesker i Arktis i modsætning til i Antarktis, og Arktis' største ressourcer er jo menneskene.

Hvorledes sikres både en fredeligere verden og Arktis, og hvordan sikrer det nordiske samarbejde, at Arktis fortsat er et lavspændingsområde, alt imens Canada og især Rusland opruster voldsomt i det kolde Nord? Og hvorledes kan det nordiske samarbejde understøtte en fortsat sælfangst og salg af sælskind, som jo er eksistensgrundlaget for mange, mange arktiske folk bosat i de yderste og mest kolde egne på kloden?

Disse to meget vigtige spørgsmål forholder det arktiske samarbejdsprogram sig ikke til. Det ærgrer os meget i Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe og især mig, der er fra Grønland. Hvor er jeres arktiske politik på disse vitale områder, og hvad kæmper de nordiske lande for i Arktis? Vi foreslår derfor fra Den Venstre Socialistiske Grønne Gruppens side, at det nordiske samarbejde forholder sig meget kritisk til den militære oprustning i Arktis. Tak for ordet.

Præsidenten meddelte, at han ikke vil give øvrige talere mere taletid end de to minutter han tidligere fastsatte.

Information

Talenummer

276

Type

Hovedindlæg

Person

[Johan Lund Olsen](#)

Talerverole

Den Venstresocialistiske Grønne Gruppes talsperson

Dato

29.10.14 18:07

Sag

[Ministerrådsforslag om nytt arktiskt samarbejdsprogram 2015-2017](#)